

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף פ.

למסקנת הגמ' כפי ביאור רב פפא, במה נחלקו ר"א ורבנן ומה סברתם?

בהבא מן הצבי הבא על התישה	בהבא מן התיש הבא על הצביה	
לרבנן: לא שוחטין לר' אליעזר: שוחטין ואין מכסין	לרבנן: שוחטין ומכסין לר' אליעזר: לא שוחטין	לעני כיסוי הדם ¹
לרבנן: חייב בחצי מתנות לר' אליעזר: פטור	פטור	לענין מתנות כהונה ²
לרבנן: אסור ולוקין לר' אליעזר: אסור מספק ולא לוקין	לרבנן: אסור מספק ולא לוקין לר' אליעזר: מותר	לענין איסור אותו ואת בנו ³

¹ בענין כיסוי הדם נקטה הברייתא דאין שוחטין ביו"ט, והנה רבנן ור"א שניהם מספקא להו אי חוששין לזרע האב או לא, אלא שנחלקו אי אמרינן שה (צבי) ואפ"י מקצת שה (צבי) או לא, דלרבנן אמרינן ולר"א לא אמרינן, ולכך לרבנן היכא שאמו צביה, אפ"י שיש ספק אי חוששין לזרע האב, מ"מ כיון דאמרינן צבי ואפ"י מקצת צבי חייב בכיסוי. ור"א ס"ל דאין שוחטין ביו"ט, כיון שלא אמרינן צבי ואפ"י מקצת צבי, וא"כ יש כאן ספק אי חוששין לזרע האב ופטור, או לא חוששין וחייב. ובכה"ג שאמו תישה, לרבנן אין שוחטין כיון שיש כאן ספק, דאם חוששין לזרע האב אז יש לנו מקצת צבי וחייב בכיסוי, או אין חוששין לזרע האב והוא כולו בהמה ופטור מן הכיסוי. ולר"א שוחטין ואין מכסין דודאי שפטור, דגם על הצד שחוששין לזרע האב יש כאן רק מקצת צבי ואינו מחויב בכיסוי. והנה רב פפא מעמיד לברייתא דאין שוחטין דוקא בכה"ג שאמו תישה, אף שיכול להעמידה כר"א ובכה"ג שאמו צביה דאז ס"ל לר"א דאין שוחטין, מ"מ מעדיף רב פפא להעמיד את הברייתא כרבנן.

² בכה"ג שאמו צביה לכו"ע פטור דגם לרבנן דס"ל דאמרינן שה ואפ"י מקצת שה, מ"מ שמא אין חוששין לזרע האב ואין כאן אפ"י מקצת שה, וצריך הכהן להביא ראיה. וכ"ש לר"א שלא ס"ל שה ואפ"י מקצת שה שפטור, ואם אמו תישה, בזה לרבנן שוקל חצי מהמתנות כיון שיש כאן מקצת שה, וחצי השני צריך הכהן להביא ראיה שלא חוששים לזרע האב, וכיון שאין לו ראיה פטורים הבעלים. ולר"א פטורים לגמרי, דהא כל זמן שלא מביא ראיה שלא חוששים לזרע האב יש כאן חצי שה וחצי צבי, ולא אמרינן שה ואפ"י מקצת שה, ופטור לגמרי מהמתנות.

³ פ"י באופן שזה הכוי הבא באופנים דלהלן הוליד ולד, והנידון האם מותר לשוחטו עם הולד שלו דהכוי חשוב כחיה, או אסור דחשוב כבהמה, ולכך כשהסתבתא היתה צביה הכוי הנוולד ממנה יש בו ספק שמא חוששין לזרע האב, ולכך לרבנן דס"ל שאפ"י מקצת שה, יש כאן ספק איסור ואסור לשחוט לכו"ע עם בנה, ולר"א דלא אמרינן מקצת שה, א"כ אפ"י על הצד שחוששין לזרע האב יש כאן רק מקצת שה ולא יותר, ולכך מותר לשחוט לכו"ע עם בנה. אולם אם הסבתא היתה תישה, א"כ לרבנן שדורשים שה ואפ"י מקצת שה, א"כ יש בכוי עם בנה איסור ודאי ולוקה, ולר"א דמצד מקצת שה אינו לוקה, ורק על הצד שלא חוששים לזרע האב וכולו שה עובר איסור, לכך הוי רק ספק, ואסור מספק ואינו לוקה.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף פ.

מהו כוי, ומה דינו?

ומה דינו?	מהו?	
ספק בהמה ספק חיה	בריה בפני עצמה ¹	לר' יוסי וכן אמר רב יהודה
כחיה (תוד"ה זה)	איל הבר	לת"ק דברייתא וכן אמר רב נחמן
ספק בהמה ספק חיה	הבא מן התיש והצביה	ליש אומרים, וכן לר' אליעזר ומחלוקתו
כבהמה	מין בהמה	לרשב"ג

חולין דף פ:

אליבא דר' אושעיא בשיטת ר' שמעון דשוחט קדשים האם חשובה שחיטה להתחייב עליה, או הוי שחיטה שאינה ראוי ופטור?

האם נוהג בהם אותו ואת בנו	להתחייב משום שחויי חוץ	
אינו נוהג ²	חייב כרת	לרש"י
נוהג ³	חייב כרת	לתוס'

¹ ומבואר ברש"י ותוס' דאינו בא מכלאי בהמה וחיה, דאין בהמה מתעברת מחיה ולהיפך, אלא שהוא אחת הבריות וספק יש לחכמים מהו, האם הוא בהמה או חיה.

² ר' אושעיא אמר דכולה מתניתין דלא כר' שמעון, ואחד הדינים שהזכירה המשנה הוא כששחט לאותו ואת בנו קדשים בפנים שהראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול, וזה לא קאי כר' שמעון כיון דס"ל שכל שחטת קדשים היא שחיטה שאינה ראויה דעד שלא זרק את הדם לא הותר הבשר. וביאר רש"י שלר"ש אין לו ללקות על השני לא מצד מחוסר זמן ולא מצד אותו ואת בנו, דממ"נ אם אית ליה שאותו ואת בנו נוהג בקדשים אי"כ השחיטה של השני היתה פסולה ולא שייך לחייבו משום שוחט מחוסר זמן בקדשים. ואם אינו נוהג אות ואת בנו בקדשים - ודאי שפטור. והוסיף רש"י שבאמת אין לו בכל ללקות גם משום איסור אותו ואת בנו בקדשים, דכיון שהראשון הוא ג"כ קדשים וכל שחיטת קדשים היא שחיה שאינה ראויה, הרי שאם שחט את השניה בכלל לא עובר משום אותו ואת בנו, ואדרבה השני כשר להקרבה ולא שייך בו מלקות.

³ תוס' הוכיחו דאף שהוא שחיטה שאינה ראויה יש בו איסור של אותו ואת בנו (רק שאינו לוקה וכדלהלן בסוגיא)